

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/212/2013
Identifikačné číslo spisu:	1009201866
Dátum vydania rozhodnutia:	12.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1009201866.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcov: 1/ Základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov 6-84 Marianka Bane, so sídlom 920 56 Dvorníky č. 517, 2/ E., 3/ B., 4/ V., 5/ S., 6/ G., 7/ W., 8/ W., 9/ W., 10/ W., 11/ dedičia po neb. C., naposledy bytom X., 12/ I., 13/ R., 14/ C., 15/ P., 16/ W., 17/ E., 18/ P., 19/ C., 20/ Q., 21/ G., všetci zast.: JUDr. Lýdia Rácková, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Lichnerova č. 72, 903 01 Senec, proti žalovanému : Okresný úrad Bratislava (pôv. Krajský pozemkový úrad v Bratislave s právnym nástupcom Obvodný pozemkový úrad v Bratislave) so sídlom Staromestská 6, 814 40 Bratislava, za účasti: 1/ S., 2/ G., 3/ G., 4/ I., 5/ G., 6/ P., 7/ B., 8/ C., 9/ S., účastníci 1/ až 9/ zast.: JUDr. Martou Vícenovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Záhorácka č. 5478/15B, Malacky, 10/ X., 11/ S., 12/ G., zast.: Mgr. Štefanom Sándorom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Mickiewiczova č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcov 1/ až 21/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. mája 2013 č.k. 2S 249/2009-156, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15. mája 2013 č. k. 2S 249/2009-156 p o t v r d z u j e .

Žalobcom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Zúčastneným osobám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. V zmysle § 9 ods. 1 v spojení s § 8 písm. c) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov s účinnosťou odo dňa 1. októbra 2013 obvodné úrady

zriadené podľa predpisov účinných do 30. septembra 2013 sú okresné úrady podľa tohto zákona a podľa ods. 3 citovaného ustanovenia Pôsobnosť obvodného úradu životného prostredia, obvodného pozemkového úradu, obvodného lesného úradu, obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie a správy katastra ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad.

Na základe nižšie citovaných zákonných ustanovení má Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že do postavenia Obvodného pozemkového úradu v Bratislave ako právneho nástupcu pôvodného Krajského pozemkového úradu v Bratislave nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Bratislava. Uvedená právna zmena sa premietla nielen v zákone č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších zákonov (ďalej na účely rozsudku tiež „zák. č. 229/1991 Zb.“) tak, zákonodarca slová „obvodný pozemkový úrad“, resp. „pozemkový úrad“ vo všetkých tvaroch v celom texte zákona nahradil slovami „okresný úrad“ v príslušnom tvare, ale aj v zákone č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, okresných úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších právnych predpisov (ďalej na účely rozsudku tiež „zák. č. 330/1991 Zb.“) najmä prostredníctvom novelizovaného znenia ustanovenia § 5 (Orgány štátnej správy v oblasti pozemkových úprav a ochrany poľnohospodárskej pôdy sú Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky, okresné úrady v sídle kraja a okresné úrady.)

Preto bude s týmto právnym nástupcom Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej konať na strane odporcu. Pod všeobecným označením odporca je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka, vrátane aj výrokovej časti súdneho rozhodnutia pri identifikácii napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 9 ods. 12 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, právoplatne neskončené obvodným úradom životného prostredia, obvodným pozemkovým úradom, obvodným lesným úradom, obvodným úradom pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, správou katastra a Obvodným úradom Štúrovo do 30. septembra 2013, dokončí okresný úrad, v ktorého územnom obvode mali sídlo obvodný úrad životného prostredia, obvodný pozemkový úrad, obvodný lesný úrad, obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie, správa katastra a Obvodný úrad Štúrovo.

2, Rozhodnutím č. 1305/220/2009 zo dňa 10.09.2009 (č.l. 38) žalovaný ako príslušný odvolací orgán v zmysle § 5 ods. 4 písmeno c) zák. č. 330/1991 Zb. a podľa § 58 ods. 1 a § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Malackách č. j. 923/2008 zn. 2009/0729/923-3/08-TKA zo 04.05.2009 (ďalej na účely rozsudku len „prvostupňové rozhodnutie“ na č.l. 40) a odvolanie zamietol.

Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bol zamietnutý návrh podaný v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 64/1997 Z.z.“) na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom, ktoré užívajú členovia ZO SZZ 6-84 Marianka Bane, nakoľko bolo vyslovené, že užívatelia napriek výzve nepreukázali splnenie podmienky vyplývajúcej z citovaného ustanovenia, pretože neposkytli vlastníkom lehotu 30 dní na vyjadrenie k návrhu kúpnych zmlúv.

3. Vo svojom zamietajúcom rozhodnutí žalovaný uviedol, že žalobcovia ako členovia ZO SZZ 6-84 Marianka Bane prostredníctvom splnomocneného zástupcu E. (predsedu ZO SZZ 6-84 Marianka Bane) podali na Obvodný pozemkový úrad v Malackách návrh na začatie konania dňa 11.12.2008 podľa § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z.

4. Po jeho preskúmaní bolo žalovaným zistené, že :

- návrhy kúpnych zmlúv zaslaných (v dňoch 05. a 11. decembra 2008) nielen svojou formou v podobe listu o odkúpenie pozemkov ale aj obsahom nespĺňajú kritériá návrhu kúpnej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu, t.j.

o absencia konkrétneho kupujúceho člena ZO SZZ ale vždy pán E.,

o absencia vymedzenia veľkosti konkrétne užívaného pozemku, ktorý má byť predmetom navrhovanej kúpy,

- návrhy boli zaslané pánom E. ako splnomocneným zástupcom 14 užívateľov (hoci celkový počet je 33 užívateľov).

5. Preto žalovaný s oporou v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sž-o-KS 25/2005 zo dňa 27.04.2006 vyslovil záver, že zástupca nepreukázal splnenie podmienky v § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. a konanie sa nemôže začať z dôvodu, že návrh na začatie konania nepodala nadpolovičná väčšina užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny vo výške náhrady určenej v § 11 alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy v 30 dňovej lehote odo dňa doručenia nevyjadrili.

6. Rovnako žalovaný vyslovil záver že členovia ZO SZZ 6 - 84 Marianka Bane nie sú užívateľmi predmetného pozemku (neboli uzatvorené malé zmluvy) a vlastníctvo nie je možné podľa tohto zákona vyporiadať.

Preto žalovaný s odkazom na § 3 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. zastáva názor, že podmienka na vznik zákonného nájmu medzi vlastními a užívateľmi dotknutých pozemkov nie je splnená. V súvislosti s uvedeným žalovaný zdôraznil, že vzťahy medzi členmi ZO SZZ 6 - 84 Marianka Bane a vlastními pozemkov je možné vyporiadať občiansko-právnym konaním podľa Občianskeho zákonníka.

7. Na uvedenom právnom základe Krajský pozemkový úrad v Bratislave vyslovil názor, že vzhľadom na nesplnenie podmienok uvedených v § 2 ods. 2, § 3 ods. 1 a § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. vyhodnotil námietky účastníkov za nedôvodné.

Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 64/1997 Z.z. v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (t.j. z 10.09.2009) nájomcom alebo užívateľom pozemkov v zriadenej záhradkovej osade (ďalej len "užívateľ") sa rozumie člen záhradkárskej organizácie, ktorý na základe zmluvy so záhradkárskou organizáciou alebo poľnohospodárskou organizáciou, alebo inou organizáciou tieto pozemky obhospodaruje a užíva tie pozemky, ktoré slúžia všetkým členom záhradkárskej organizácie, najmä pozemky, na ktorých sú vybudované prístupové cesty, spoločné hygienické, rekreačné a iné prevádzkové zariadenia (ďalej len "spoločný pozemok").

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. v citovanom znení platí, že ak medzi vlastníkom a užívateľom nebola uzavretá nájomná zmluva podľa osobitného predpisu, vznikne medzi nimi dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona nájomný vzťah.

Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. v citovanom znení konanie sa začína na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili v lehote podľa odseku 2.

Podľa § 6 zák. č. 64/1997 Z.z. v hore uvedenom znení účastníkmi konania sú

- a) užívatelia,
- b) záhradkárska organizácia,
- c) vlastníci,
- d) Slovenský pozemkový fond.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

A)

8. Proti tomuto rozhodnutiu žalobcovia 1/ až 21/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu podali žalobu z 18.12.2009 na Krajský súd v Bratislave.

9. Žalobcovia namietali, že

- rozhodnutie žalovaného nebolo doručené žalobcovi 1/, hoci tento bol účastníkom správneho konania,
- správne orgány oboch stupňov neprípustne viedli konania o totožnom návrhu užívateľov pozemkov v záhradkovej osade súčasne, a to

o konanie o prvom návrhu z 19.05.2003 bolo rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Malackách č. 2008/4967/1225-15/07-TKA zo dňa 14.08.2008 v spojení s rozhodnutím Krajského pozemkového úradu v Bratislave č. 1275/161/072009 zo dňa 03.09.2009 zastavené; bola podaná žaloba na Krajský súd v Bratislave, vedená pod sp.zn. 1S 185/09,

o druhý návrh z 11.12.2008 a výsledné rozhodnutia sú predmetom tohto súdneho prieskumu,
- žalovaný pri svojom postupe a rozhodovaní porušil základné pravidlá správneho konania (§ 3 ods. 1, 2, 3 a 4 Správneho poriadku),

10. Žalovaný vo svojom vyjadrení zotrval na svojom doterajšom právnom názore, žalobu považoval za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť.

B)

11. Uznesením č.k. 2S 249/2009-90 zo dňa 29.09.2011 krajský súd pribral do konania ďalších účastníkov správneho konania z dôvodu, že títo doručili súdu návrh na ich pribratie do konania a z napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že jeho prípadným zrušením by mohli byť dotknuté ich práva a povinnosti.

Jednotliví pribratí účastníci správneho konania sa k žalobe vyjadrili tak, že ju považujú za nedôvodnú a žiadali ju zamietnuť.

C)

12. Krajský súd v Bratislave ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie a to v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby je v súlade so zákonom.

13. Predovšetkým krajský súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že Obvodný pozemkový úrad v Malackách rozhodnutím č. j. 923/2008 zn. 2009/0142/923-2/08-TKA z 12.02.2009 prerušil konanie a vyzval na doplnenie podania v lehote 60 dní. Vo výzve správny orgán žiadal od žalobcu 2/ ako zástupcu užívateľov pozemkov, aby doložil doklady preukazujúce splnenie podmienok vyplývajúcich zo znenia § 7 ods. 1 a 2 zák. č. 64/1997 Z.z.

Žalobca 2/ odpovedal listom z 25.02.2009, v prílohe ktorého priložil ďalšie 4 splnomocnenia od užívateľov; jedno podpísané 26.01.2009 a ďalšie dve nepodpísané vôbec. Ďalej zaslal rozpis odoslaných návrhov pre vlastníkov pozemkov na kúpne zmluvy a kópie obálok s pečiatkami dátumu odoslania. Časť z týchto návrhov boli odoslané dňa 05.12.2008; ostatné hromadne dňa 11.12.2008.

14. Následne krajský súd najmä s odkazom na ustanovenia § 2 ods. 1, § 6, § 7 ods. 1 a 2 zák. č. 64/1997 Z.z. vyslovil, že sa plne stotožnil s dôvodmi uvedenými v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia. Predovšetkým sa stotožnil s názorom žalovaného, že žiadosť o vyporiadanie vlastníctva k predmetným pozemkom nepodala nadpolovičná väčšina užívateľov, ktorí by užívali nadpolovičnú výmeru plochy spoločných pozemkov v záhradkovej osade.

V obdobnom duchu sa vyjadril k ďalšej argumentácii žalovaného, ktorá sa týkala hodnotenia listov zaslaných žalobcom 2/, že návrh na odkúpenie znel na žalobcu 2/ a nie na jednotlivých užívateľov, neposkytnutia lehotu 30 dní vlastníkom pozemkov v záhradkovej osade na vyjadrenie sa k návrhu na odkúpenie, nepredloženie tzv. malých zmlúv.

15. Čo sa týka námietky žalobcov, že správne orgány oboch stupňov viedli konania o totožnom návrhu užívateľov pozemkov súčasne, krajský zdôraznil, že zhodu nezistil v rozsahu účastníkov oboch spomínaných správnych konaní, nakoľko v preskúmanom rozhodnutí bol podaný návrh aj v mene ďalších členov ZO SZS Marianka Bane, a to Y., S., E. a G..

K námietke žalobcov o porušení základných pravidiel správneho konania, krajský súd zdôraznil obsah takto neurčito formulovanej námietky, ktorý mu neumožnil posúdiť jej obsah.

16. Na základe uvedených skutočností a názorov krajský súd preto žalobu zamietol.

III.

Odvolanie žalobcov/ stanoviská

A)

17. Vo včas podanom odvolaní elektronickou poštou zo dňa 25.07.2013 (č.l. 162, doložené na č.l. 169) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobcovia 1/ až 21/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne poukázali na odvolacie dôvody:

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a
- súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci na základe vykonaných dôkazov (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.).

18. Žalobcovia poukázali na nasledujúce odvolacie dôvody :

- uznesením členskej schôdze žalobcu 1/ (z 25.05.2002) prítomných 22 členov - užívateľov (z celkového počtu 33) splnomocnilo žalobcu 2/ na vyporiadanie pozemkov podľa zák. č. 64/1997 Z.z., pričom väčšina užívateľov bola súčasne aj vlastníkami užívaných pozemkov,
- z listín (hoci neboli právne perfektné) zaslaných každému vlastníkovi bol zrejmy účel tohto návrhu vrátane navrhovanej ceny za m2 (viacerí vlastníci na zaslané návrhy reagovali nesúhlasiac iba s navrhovanou cenou),
- po zistení neuplynutia 30-dňovej lehoty mal správny orgán konanie o predčasne podanom návrhu prerušiť do uplynutia 30-dňovej lehoty a následne v konaní pokračovať),
- požiadavka predložiť správnomu orgánu tzv. malé zmluvy nebola vznesená a ani samotný zák. č. 64/1997 Z.z. takýto pojem nepozná.

19. Záverom žalobcovia navrhli odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

B)

20. Žalovaný vo svojom vyjadrení z 26.09.2013 (č.l. 186) zosumarizoval priebeh jednotlivých správnych konaní, ktoré predchádzali vydaniu napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Opätovne zotrval na svojej argumentácii, že

- členovia ZO SZS 684 Marianka Bane nie sú užívateľmi predmetných pozemkov, nakoľko neboli uzatvorené tzv. malé zmluvy v zmysle zákonnej podmienky uvedenej v § 2 ods. 2 zák. č. 64/1997 Z.z. a že
- návrhy kúpnych zmlúv o odkúpenie pozemkov nespĺňajú podmienku podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

21. Podľa mienky žalovaného žalobcovia nepredložili žiadne nové dôvody, ktoré by preukázali, že napadnuté rozhodnutie žalovaného by nemalo byť nezákonné.

22. Žalovaný záverom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zamietol odvolanie žalobcov a rozsudok krajského súdu v celom rozsahu potvrdil.

C)

23. Zúčastnená osoba 12/ prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení z 12.09.2013 k odvolaniu (č.l. 181) poukázala na nezákonný odklon odvolacích dôvodov žalobcov od argumentácie, ktorú uviedli v žalobe.

24. Záverom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil v celom rozsahu.

25. Zúčastnené osoby 1/ až 9/ prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vo vyjadrení z 30.09.2013 k

odvolaniu (č.l. 188) poukázali na konštatovanie žalobcu 2/ na vytýčenom pojednávaní, že má iba 14 plných moci, čo od 33 záhradkárov nie je nadpolovičná väčšina. Ďalej uviedol, že ďalších užívateľov nevedel zastihnúť pre krátkosť času.

25. Takisto zdôraznili, že pán E. pri vybavovaní vysporiadania vlastníctva v záhradkových osadách sa neriadil usmernením Ministerstva pôdohospodárstva (Metodické usmernenie k zákonu 64/1997 Z.z. č. 16/1997-430 zo 17.06.1997.

Tiež sa vyjadrili k pojmom veľká a malá zmluva a k ich významu v prejednávanej veci.

26. Záverom navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie žalovaného potvrdil ako vecne správne a odvolanie žalobcov zamietol v celom rozsahu.

V prílohe k vyjadreniu priložili väčšie množstvo listinných dôkazov.

D)

27. Zúčastnené osoby 6/ a 8/ podaním zo 14.01.2014 zaslali Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky vyjadrenie a žiadosť o urýchlenie konania.

V ňom sa uvedené osoby vyjadrovali k riadnosti vystavených plnomocenstiev pre spoločného zástupcu, pričom spochybňovali plnomocenstvá vystavené na mená: 3. P., 5. S., 8. W., 10.XL., 13. R., 19. C., 10.Q. a 21. G., najmä s odôvodnením, že niektoré osoby nikdy pozemky neužívali a ani neužívajú, nakoľko predseda im ich pridelil bez zmluvy, resp. ide o osoby neidentifikovateľné alebo o osoby, ktoré záhradku predali.

28. Na podporu svojich tvrdení k uvedenému podaniu priložili väčší počet listín.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu k odvolaniu žalobcov

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 250i ods. 2 O.s.p. a s prihliadnutím na skutočnosť, že preverovanie zákonnosti rozhodnutia o spore týkajúcom sa zákonnosti rozhodnutia vychádzajúceho z občianskoprávných /vlastníckych/ vzťahov vyžaduje od správneho súdu konať v rámci úplnej jurisdikcie, tak takýto postup v odvolacom konaní senát vzhľadom na charakter napadnutého rozhodnutia nepovažoval za potrebný) a po verejnej porade senátu jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, a to z časti aj z iných dôvodov.

30. Na prvom mieste Najvyšší súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (žalobcov), t.j. zodpovednosti za obranu svojich práv (*vigilantibus leges sunt scriptae*) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Občianskeho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti rozhodnutiu či postupu orgánu verejnej správy. Preto správny súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody, t.j. dispozitívne rozhodnutie účastníka konania z úradnej povinnosti meniť alebo ho počas súdneho prieskumu presvedčať o nevhodnosti takto zvoleného prostriedku nápravy.

31. Rovnako Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho súdneho konania je prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zrušujúcimi námietkami

žalobcov (§ 250j ods. 2 O.s.p.) ako aj so stanoviskami zvyšných účastníkov, a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 6 Sžo 84/2007, sp.zn. 6 Sžo 98/2008, sp.zn. 1 Sžo 33/2008, sp.zn. 2 Sžo 5/2009 či sp.zn. 8 Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Preto odvolaciemu súdu neprislúcha ani takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť aj na iné rozhodnutia, hoci s prv menovaným sú tesne zviazané nielen dôsledkami ale aj účastníkmi.

32. V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobcovia domáhajú preskúmania rozhodnutia žalovaného, je právna otázka, či zákonom určené podmienky konania boli v prejednávanej veci naplnené.

Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

33. Žalobcovia svoje odvolanie oprela o viacero námietok. Najvyšší súd v súvislosti s uvedeným konštatuje, že pokiaľ dôjde k záveru, že už prvé procesné, resp. iné pochybenia žalovaného krajský súd nedostatočne pri kontrole zákonnosti vyhodnotil a ich intenzita naplní zrušovacie dôvody uvedené zákonodarcom v ustanovení § 250j ods. 2 O.s.p., potom preverovanie oprávnenosti ďalších námietok je v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva [najmä rozsudok Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr García Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)] nehospodárne.

34. Z citovanej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva jasný právny názor, že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.

Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového), ale aj odvolacieho (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

35. Ďalej Najvyšší súd poukazuje na tú skutočnosť, že konania o vyporiadaní vlastníctva k zriadeným záhradkovým osadám podľa zák. č. 64/1997 Z.z. predstavujú z veľkej časti správne konania, pri ktorých správny orgán podľa osobitného zákona rozhoduje o spore, resp. právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných vzťahov (najmä vlastnícke a iné práva k nehnuteľnostiam). Nakoľko však z obsahu odvolania nevyplýva argumentácia, ktorá by vytykala odmietnutie úplnej jurisdikcie správnym súdom (§ 250i ods. 2 v spojení s § 250j ods. 5 O.s.p.), Najvyšší súd ďalej správnosť výberu mechanizmu nápravy neposudzoval.

36. Vzhľadom na vyššie vyslovené názory a v súvislosti s hore položenou otázkou Najvyšší súd preto zastáva názor, že po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. Najvyšší súd konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu (týka sa to žalobného bodu nedoručenia napadnutého rozhodnutia žalobcovi 1/ a súbežného vedenia totožných konaní na správnom orgáne), ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov

odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných, resp. doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody), najmä vo vzťahu k hore vymedzenej právnej otázke (viď hore uvedené potvrdenie aj z iných dôvodov).

1/ K podmienkam konania :

37. Medzi účastníkmi je predovšetkým sporné, či podmienky na konanie o podanej žiadosti boli splnené. Z administratívneho spisu pre Najvyšší súd nepochybne vyplýva, že na Obvodný pozemkový úrad v Malackách bol dňa 11.12.2008 prostredníctvom osoby označenej ako splnomocnený zástupca záhradkovej osady 6- 84 Mariánka Bane v k.ú. C. predložený návrh na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v uvedenej záhradkovej osade v zmysle § 7 ods. 1 zák. 64/1997 Z.z.

38. Zákonodarca v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 2 ods. 2 zák. 64/1997 Z.z. (viď bod č. 7) za užívateľa označuje iba člena takej záhradkárskej organizácie, ktorá spĺňa kritéria zriadenej záhradkovej osade, ktorý na základe zmluvy so záhradkárskou organizáciou alebo poľnohospodárskou organizáciou, alebo inou organizáciou tieto pozemky obhospodaruje a užíva spoločné pozemky.

Iba takýto užívateľ je účastníkom konania o pozemkových úpravách na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách s tým, že pre začatie konania je nutné preukázať splnenie nasledujúce hmotnoprávne podmienky, že návrh bol podaný

- nadpolovičnou väčšinou užívateľov (podmienka kvality), ktorí
- užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov (podmienka kvantity) a ktorí
- preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili v lehote (v prejednávanej veci konkrétne) do 30 dní odo dňa jeho doručenia (akceptačná podmienka).

39. Žalovaný a zúčastnené osoby spochybňujú splnenie uvedených podmienok, čo sa týka podmienky kvality a akceptačnej podmienky.

Čo sa týka podmienky kvality, v konaní je spochybňované to, že aj keď pôvodne bolo doložené iba 14 plnomocenstiev na zastupovanie členov v konaní (potvrdené aj pán E. na pojednávaní dňa 12.09.2012 s odôvodnením, že ďalších užívateľov už nevedel zastihnúť pre krátkosť času - viď č.l. 128), nejde o užívateľov v zmysle hore uvedeného ustanovenia § 2 ods. 2. Toto žalovaný odôvodňoval právnou skutočnosťou, že neboli uzatvorené malé zmluvy, t.j. zmluvy medzi členom a záhradkárskou organizáciou alebo poľnohospodárskou organizáciou, alebo inou organizáciou.

40. Najvyšší súd vzhľadom na argumentáciu zúčastnenej osoby 12/ (viď bod č. 23) z podanej žaloby zo 14.12.2009 zistil, že žalobcovia sformulovali nasledujúce žalobné body:

- nedoručenie napadnutého rozhodnutia žalobcovi 1/ a
- súbežné vedenie totožných konaní na správnom orgáne.

Avšak medzi žalobnými bodmi nebola argumentácia, ktorá by vyvrátila právny názor žalovaného, že podmienka kvality nebola splnená, t.j. koľko členov z koľkých členov skutočne návrh podalo. Obdobné vyplýva aj z vyjadrenia pána Šandora na pojednávaní (viď body č. 4 a 24), resp. z prvotného podania z 10.12.2008 (príloha č. A1 v spojení s A3) pred správnym orgánom

41. Je nepopierateľné, že na pojednávaní dňa 15.05.2013 (č.l. 153) pán E. založil listinu (č.l. 155), z ktorej vyplýva, že celková výmera ZO Mariánka Bane je 15.595 m², z toho členovia ZO vlastní na základe odkúpenia pozemkov od pôvodných vlastníkov výmeru 7.479 m², Slovenský pozemkový fond zastupuje vlastníkov o výmere 2.023 m², takže celková výmera pozemkov členov ZO má byť podľa uvedenej listiny v rozsahu 9.502 m².

Uvedená listina však ďalej neosvedčovala splnenie skutočností požadovaných zákonom, t.j. podmienku kvality (menoslov členov s uvedením, kto a kedy splnomocnil spoločného zástupcu pána Šandora) a podmienku kvality (kto z uvedených splnomocňujúcich členov ZO užíva akú rozlohu pozemkov v ZO a akú časť táto rozloha pozemkov predstavuje) pre hore uvádzanú výmeru v rozsahu 9.502 m².

42. Preto Najvyšší súd súhlasí so záverom krajského súdu, že žalobcovia nepreukázali splnenie jednej z podmienok na konanie podľa § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z.

2/ K obsahu návrhu zmluvy :

43. Ďalej žalovaný žalobcom vytýkal, že nebola splnená ani akceptačná podmienka (viď bod č. 38). Zákonodarcu akceptačnú podmienku prostredníctvom ustanovenia § 7 ods. 1 a 2 zák. č. 64/1997 Z.z. viaže jednak na zaslanie návrhu kúpnej zmluvy a jednak na aktívne (výslovné odmietnutie návrhu zmluvy) alebo na pasívne správanie vlastníkov (márne uplynutie zákonom regulovanej lehoty).

44. Ďalej je nepochybnou podmienkou, že návrh zmluvy, t.j. oferta právneho úkonu, sa musí riadiť najmä ustanoveniami § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka.

Najvyšší súd po preskúmaní listín (prílohy B1 až B59, resp. B37), ktoré žalobcovia označovali ako návrh kúpnej zmluvy v zmysle § 7 ods. 1 zák. č. 64/1997 Z.z. a po posúdení ich obsahu dospel k rovnakému záveru ako krajský súd, t.j. že uvedené listiny nespĺňajú charakter predpokladaný právnym poriadkom pre návrh kúpnej zmluvy pre nehnuteľnosti.

45. Najvyšší súd konštatuje v súvislosti s uvedenými listinami, že ide iba o formálne oznámenie vôle vykonané 04.08.2008 pánom E., ktorého pozícia je charakterizovaná ako „člen ZO- poverený predseda“, a tento prejav naznačuje úmysel vysporiadať doterajší nájomný vzťah s cieľom zistiť stanovisko každého adresáta k takémuto úmyslu, pričom okrem identifikátorov nehnuteľností sa v tomto liste nachádza ponúkaná cena vo výške 3,90 Sk/m².

46. Na základe doteraz citovaných právnych záverov sa Najvyšší súd stotožnil so záverom krajského súdu, že žaloba nebola dôvodná, že žalobcovia rozhodnutím žalovaného neboli ukrátení na svojich právach a rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z platnej právnej úpravy.

Za týchto okolností preto Najvyšší súd nezistil žiadny zákonný dôvod, ktorý by ho oprávňoval prijať záver, že je dôvodné rozsudok krajského súdu zmeniť, ako požadovali žalobcovia.

47. K ďalším námietkam žalobcov je pre Najvyšší súd vzhľadom na hore uvedené právne názory (prestúpenie hore uvedeného rozsahu žalobných bodov) neefektívne sa vyjadrovať.

V.

48. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešní žalobcovia majú právo na náhradu trov tohto konania, čo v tomto súdnom prieskume nenastalo.

49. Vo vzťahu k možným nárokom na náhradu trov konania zúčastnených osôb v konaní podľa 2. hlavy si Najvyšší súd (viď uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 6 Sžo 365/2009 zo 14. júla 2010, resp. 10 Sžr/134/2013 z 26.03.2014) v zmysle § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. osvojil extenzívny výklad ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktoré toto právo však priznávajú iba účastníkom súdneho konania, kam popri žalobcu a žalovaného výslovné priradujú aj zúčastnené osoby. Najvyšší súd preto s prihliadnutím aj na závery vyslovené Ústavným súdom Slovenskej republiky smerom k zúčastneným osobám už dlhodobo deklaruje, že právo na náhradu trov súdneho konania prislúcha pri splnení ďalších podmienok aj zúčastneným osobám.

50. Najvyšší súd preto už dlhodobo deklaruje, že právo na náhradu trov súdneho konania prislúcha pri splnení ďalších podmienok aj zúčastneným osobám, t.j. právo na náhradu trov konania vzťahuje na zúčastnenú osobu, ak svojou argumentáciou prispela k výsledku odvolacieho súdneho konania (zásada efektivity úspechu). Nakoľko v prejednávanej veci zúčastnené osoby neboli pasívne a argumentačne prispeli k výsledku odvolacieho konania, bolo nutné na základe uplatneného nároku na náhradu trov konania im toto právo priznať s prihliadnutím (analogia legis) na princíp úspešnosti v konaní.

Nakoľko však v prejednávanej veci zúčastnené osoby nepreukázali vznik svojich trov, nie je možné im priznať náhradu trov.

51. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, najmä už v citovanom rozhodnutí sp.zn. 6 Sžo 365/2009, resp. 10 Sžr/134/2013, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

52. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), a hoci išlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava konania o prinavrátení vlastníckych vzťahov je spojená s občianskoprávnymi vzťahmi), tak v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

53. Predseda konajúceho senátu vzhľadom k podobnosti priezviska so žalobkyňou 21/ vyhlasuje, že k žalobkyni 21/ nemá žiadny vzťah, t.j. uvedenú osobu nepozná ani z osobného ani z príbuzenského hľadiska.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).